

nijo dolžni o lepem vremenu škropiti cesto pred svojimi hišami in sicer preko cele ceste.

Pevski in tamburaški zbori. Narodila se nam je Jugoslavija in prerodilo bi se naj tudi društveno življenje. Kje so razna pevska in tamburaška društva, ozir. zbori, ki jih je bilo pred vojno tako lepo število? Ali bi ne bil zdaj najlepši čas, da bi merodajni faktorji, med katere prištevam v prvi vrsti naše narodno in vedno z vso požrtvovalnostjo delavno učiteljstvo zopet ustanovili pevske in tamburaške zборе? V vsaki župniji bi se naj oživil pevski, če ne tudi tamburaški zbor. Prvi, kjer je petje res najboljše sredstvo za ljudsko izobrazbo, drugi, ker je ta godba narodna, prav jugoslovanska in ker se ji je lahko priučiti. Ker so sedaj postale šolske razmere boljše, bi tudi kazalo, da bi učitelji vsaj v višjih razredih poučevali v pevskih urah sekirice in s tem pripravljali mladino za pozneje ter jih usposabljali, ta bi mogli pristopiti k pevskim in tamburaškim zborom. Upam, da najde pisec teh vrstic precejšnjega odmeva. Star pevec in tamburaš.

Aretacija. V četrtek, 19. t. m. je bil aretirani Rök Florijan, železničar na tukajšnji postaji radi rovarjenja proti Jugoslaviji in agitacije med železničarji, da izstopijo iz jugosl. organizacije. Pobiral je tudi denarne prispevke in jih pošiljal v Novo Avstrijo.

Promocija. Dne 6. t. m. je bil na dunajskem vseučilišču promoviran za doktorja filozofije naš središki rojak Maks Robič.

Središče. Ker sem imel opravke v Središču, sem vstopil v trgovino žida Fr . . . k. Kupil sem vžigalic in sicer sem dal za 10 škatlic 7 K. Ako ne verjamete, prepričajte se!

Ljutomer, konjska dirka se vrši v nedeljo dne 6. julija 1919 na dirkališču v Ljutomeru. Začetek ob pol 14. uri (pol 2. uri popoldne.) Ker je ta dirka prva v svobodni Jugoslaviji, namerava dirkalsko društvo isto prirediti sijajno z vojaško godbo. Po dirki koncert. Natančneji vspeled po lepakih. Jugoslovani — sestre in bratje — počastite naše obmejne muropoljske Jugoslovane na ta njihov staroobičajni narodni praznik s prav mnogobrojnim posetom. Sedaj imate lepo priliko, da vidite te obmejne kraje — to vrlo narodno zavedno ljudstvo in njihove krasne, čile konje.

Čitalnica v Rogatcu naznanja, da je likvidacijski odsek kluba naprednih slovenskih akademikov v Celju podaril svojo javno ljudsko knjižnico v Rogatcu z omaro vred novoustanovljeni Čitalnici v Rogatcu. Omenjeno društvo izreka tem potom Klubu naprednih slovenskih akademikov v Celju najsrčnejšo zahvalo in obljublja, da bo služila knjižnica kot dosedaj svojemuzvišenemu namenu, to je, izobrazbi ljudstva.

Črna gora pri Ptuj. Pri nas se na pošti še vedno šopiri nemškutarska uradnica. Ravnotako je še tudi poštni pečat vedno nemški, „Maria Neustift“. Sram nas je pred drugimi Slovenci. Zato prosimo in zahtevamo vsi zavedni Slovenci na Črni gori, da se, če že ne uradnica pa vsaj poštni pečat nadomesti s slovenskim.

Od Save. (Pozdrav „Ptujskemu listu“). Dobrodošel vrli borivnik za naše narodne pravice v Ptuj in okolici! Pozdravljen bodi tudi od bratov s Posavja, ki je zlasti ponosno, da je njegov urednik izšel iz naše sredine! Vrednost lista cenimo mladi in stari, prvi iz mladeniškega ognja narodne navdušenosti, drugi iz potrebe, zgodovinsko dokazane. Potrebo lista cenita v naši dolini osobito dva moža, rodoljuba, šolnika, ki živita že veliko let ob bregovih bistre Save, a pred leti, pred dolgo vrsto let sta delala v vzhodnem delu Slovenskih goric, kjer sta širila iste narodne težnje, katere zastopa zdaj „Ptujski list“. Jeden teh je deloval kot šolnik v Ljutomeru, odkoder je urejeval šolski list „Slovenski učitelj“ (l. 1873—1877), ki se je tiskal v Mariboru. V kakšnem duhu je bil list pisan, pove že njegov naslov. Došel v Posavje je bil ustanovnik in urednik nekaterih listov, n. pr. „Dolenjskih novic“ v novem mestu (l. 1884—1890), „Domovine“ (celjske) in „Slo-

venske zadruga (Celje). Zakaj to navajamo? Isti domoljub se je pred 20 leti trudil, da bi bili že v tistih neugodnih časih Slovenci ustanovili tudi v Ptuj časopis, kakršen je cenjen „Ptujski list“. Da so bili ptujski Slovenci že takrat čez vse požrtvovalni, vendar se omenjenemu možu, ki se je ponudil, da bi bil list iz daljine kolikor le mogoče z vsem preskrboval, ni posrečilo, da bi bil list, ki je bil tako potreben, že takrat zagledal beli dan. Zato pa zdaj z zadoščenjem pozdravlja vrli „Ptujski list“. — Drugi mož, ki se lista veseli, je deloval v Ptuj tudi v tistih starih časih kot ognjen narodni mladenič, delal neumorno, požrtvovalno v šoli in zunaj šole, v mestu in okolici, z besedo in peresom, sploh „z uma svitlim mečem“. Bil je duša čitalnice, faktor posojilnice, agitator pri volitvah. Nemštvo, to umetno nemštvo se je nad njim jezilo, da je bilo joj. Vse nemško časopisje štajersko, „Tagespost“, „Deutsche Wacht“ itd. ga je napadalo brez konca in kraja, a on je stal kot „mož jeklen, trd, neizprosen“. V tistih časih je bil v Ptuj tudi gimnazijski profesor Hubad, umrl v Ljubljani kot vpo-kojeni deželni šolski nadzornik. Ta odlična šolnika slovenska sta na neki javni uradni učiteljski skupščini med svet razglasila najboljša pedagoška načela glede narodnih šol, načela, katera so takrat šolske gosposke trdovratno zanikavale, ki jih pa zdaj Slovencem v korist častno zastopa „Ptujski list“, gl. št. 10, z dne 8. junija t. l.

Rogatec. Opazujemo, da se nekateri ljudje še niso izpreobrili; med njimi najbolj nemškutari znani trgovec Preac, ki nekdaniti nemški ni znal, ko je bil pri sv. Roku. Sedaj pa nemškutari na vse pretege, kjer koli le more. Toda mož ne premisli, da je beli kruh le od Slovencev, in če bi ga ti zapodili, bi moral otepati ovsenjak in prilivati vodo. Najbrž misli gospod, da bo z nemškutarjenjem imponiral Slovencem, a moti se. Slovenci bodo lahko živeli brez njega, on pa bolj težko brez Slovencev. Sicer pa bilo bi najboljšje zanj, če se kmalu preseli tja, kamor spadajo taki pospodje.

Pragersko. Nad dopisom v P. L. od 1. 6. se je omenjeni vojni dobičkar L. zelo hudoval. Zadovoljen naj bo, da ni prišlo še kaj drugega na dan. V ptujskem okraju se gostilne zaprejo že ob 6. uri zvečer; na Pragerskem se je še pred nekaj dnevi popivalo do 11., celo do 12. ure; seveda, ker so organi postavbe predaleč stran in se premalo brigajo za stvar. Zdaj v času, ko so gostilne zaprte, si marsikateri delavec prihrani svoje trdo prislužene vinarje. V naši postajni trafiki se še nič ni poboljšalo; menda zato ne, ker tja vedno zahaja par mladih gospodov in gospodičen znanih nemškutarjev. Ti seveda pušijo fine cigarete in smodke. Lepo je pogledati, če si gospodičina, ki zahaja tja, preganja dolg čas s fino cigareto, mi pa požiramo slino. Opozarjamo tudi našo blagajno na postaji, naj se vozni listki prej dele ne pa, ko vlak že v postaji stoji, da morajo ljudje potem za vlakom tekati ali pa brez listkov vstopati in kazni plačevati. Kako lahko bi se zgodila nesreča, kakor se je to že pripetilo parkrat zjutraj pri vlaku iz Ptuj v Maribor.

Društvene vesti.

Podružnica mariborskega dramatičnega društva v Ptuj vabi vse diletante, ki so v tej sezoni nesebično delovali v prid podružnice, ter vse one, ki so društvu naklonjeni, da se udeleže dne 21. junija 1919 ob 19 uri izleta k Bračiču.

Splošno žensko društvo v Ptuj priredi v soboto, 28. t. m. v gornjih prostorih Narodnega doma proslavo Vidovega dne. Spored: Pozdravni govor, deklamacija, petje, godba. Začetek ob pol 20. uri. Vstopnina 2 K za osebo. Cenjene dame se prosijo, da napeko za večer nekaj peciva in ga pošljejo v Narodni dom.

Slovensko pevsko društvo v Ptuj se pripravlja za večjo prireditev. Odbor prav vljud-

no vabi c. pevke in pevce, da se redno udeležujejo pevskih vaj, ki se vrše v dvorani Narodnega doma o pondeljkih in četrtekkih ob 20. uri za mešani, za moški zbor pa o petkih ob isti uri. Tudi tukaj bi naj brezbriznost za vselej izginila, potem bo mogoče kaj doseči.

Oglasi.

Državna posredovalnica za delo podružnica za Ptuj in okolico. Dne 10. junija je začela poslovati podružnica za Ptuj in okolico državne posredovalnice za delo, z začasnim sedežem v Strnišču pri Ptuj. Delokrog podružnice se razteza tudi na ljutomerski okraj. Uradne ure za stranke so: od 9. do 12. ure in od 14. do 16. ure; ob nedeljah, praznikih in ob sobotah popoldne se ne uraduje. Stranke iz oddaljenih krajev se lahko obračajo na podružnico pismenim potom.

Generalna direkcija carina aktem svojim C br. 3334 od 15. o. m. dostavila je ovom ministarstvu sledeče: „Odlukom ministarskog saveta oslobođeni su vsi predmeti carine: stočna hrana (seno, slama, zob i mekinje) ljudska hrana brašno, sve vrste žita, zrelo varivo i povrće, šećer, koji plaća samo država trošarinu 20 dinara od 100 kg, sve vrste žive stoke i živine, koja se upotrebljava kao ljudska hrana. Dalje oslobođeni su od carine i svi pokloni, koji se sa strane šalju našemuzivlju, vsi poljoprivredni i zanat. alati, ako uvoznici obuverenjem opštinske vlasti dokažu, da ih uvoze za obavljanje svojih poslova, avtomobili i sva druga prevozna sredstva, mleko, sterilizovano i dečije brašno.

Prosveta.

A. Sič, „O slovenskih narodnih nošah.“ Opisovatelj slov. narodnih vezenin je popisal sedaj že razne vrste naše narodne noše. Narodna noša je prišla v novejšem času zopet do veljave in ob raznih slavnostih nastopa že cela vrsta našega ženstva v njej. Žal, da ne vedno v pravilni opremi, kakršna je bila noša naših prednic in naših prednikov pri kranjskih, štajerskih, koroških, goriških, istrskih, beneških in ogrskih Slovencih; to je verno in spretno sestavil Sič v tej knjižici. Vsem, ki se zanimajo za narodne noše, knjižice toplo priporočamo. Knjižico je izdala Tiskovna zadruga v Ljubljani, Sodna ul. 8. Naroča se pri njej. Cena K 3-20, po pošti K 3-50.

Razno.

Pri bolečinah v obrazu vsled prehlada, ranitve ali dr., vzemite Fellerjev „Elsa-Fluid“; 6 dvojnatih ali 2 specialni steklenici pošlje za 24.—kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatrž št. 359, (Hrvatska). Več kot 100 000 pisem hvali učinek, enako „Elza-kroglice“. Omot in poštnina se računa posebej najceneje. Kdor naroči več obenem, mnogo prihrani.

Trgovci, gostilničarji in obrtniki! Pošljite nam inseratna naznanila. Sprejeti bomo mogli le omejeno število anons. Kdor torej prej pride, bo prej mlet.

Vabilo na naročbo.

Kdor želi, da se mu redno pošilja „Ptujski list“, naj prijavi svoj naslov upravništvu v Ptuj, hiša zdravnika dr. Štuhca, pritličje.

Naročba.

Komur smo dozdej pošiljali list, pa si ga ne misli naročiti, prosimo, naj nam ga vrne, ker ga sicer smatramo za naročnika.